

ת"פ 44785/07/17 - שרון רביב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 44785-07-17 מדינת ישראל נ' רביב

מספר בקשה: 4

לפני כבוד השופט שמואל מלמד
המבקשים:
שרון רביב
נגד
המשיבים:
מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול כתב אישום בטענה מקדמית של הגנה מן הצדק. טענת הנאשם מתבססת על אי קיום שימוע בטרם הגשת כתב אישום. המאשימה טענה כי אי קיום השימוע בוצע בשוגג.

בהעדר שימוע הוגש כנגד הנאשם ב- 19.07.17 כתב אישום בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. מאז התקיימו בבית המשפט ארבע דיונים, כאשר רק בדיון האחרון ב- 21.02.19 הועלתה טענה זו.

בית המשפט יציין כי אי קיום שימוע היא טענה מקדמית שיש בכוחה להביא לביטול כתב אישום אולם הפסיקה התייחסה לתוצאה של ביטול כתב האישום בצורה נוגדת ויש החלטות לכאן ולכאן לגבי ביטול כתב האישום. יש החלטות המורות על ביטול כתב האישום ויש החלטות המורות על קיום השימוע בדיעבד.

באחד מפסק הדין היחידים שנתקבלו בערעור במותב תלתא, ע"י בית המשפט המחוזי בירושלים, נקבע כדלקמן:

"... את תוצאות הפרת חובת היידוע יש לבחון, אפוא, בהתאם לעקרונות תורת הבטלות היחסית. במסגרת בחינה זו יש לשקול, בין השאר, את חומרת ההפרה של חובת היידוע בזיקה לתכלית החקיקתית של זכות השימוע של החשוד בפלילים, את הנזק שיוסב למשיבים אם השימוע בעניינם יערך בצלו של כתב-אישום תלוי ועומד, ואת הפגיעה הצפויה באינטרס הציבורי אם יבוטל האישום עד למיצוי הליך השימוע. אין חולק, כי הפרת חובת היידוע פוגעת בזכות השימוע של החשוד, וכי הסעד הראוי בנסיבות אלו הוא בראש ובראשונה מתן אפשרות לשימוע מאוחר. השאלה שבמוקד המחלוקת היא האם לצורך השימוע המאוחר מוצדק לבטל את האישום, או שמא ניתן לקיים שימוע הוגן וענייני מבלי לבטל האישום תוך עיכוב מתן תשובת הנאשם לאישום עד לסיום השימוע. סבורים אנו, כי **איזונם של כל השיקולים הרלבנטיים מביא למסקנה, כי ניתן לרפא את הפגם של הפרת חובת היידוע בעריכת שימוע מאוחר מבלי שיהיה צורך בביטול האישום.** ראשית לכל, תכלית סעיף 60א לחוק הנה ליתן לחשוד בעבירת פשע הזדמנות לשטוח טענותיו לפני רשות התביעה, בכדי למנוע פגיעה אפשרית בשמו הטוב ובמעמדו. כאשר מחמת תקלה הופרה

חובת היידוע וכפועל יוצא נפגעה זכות השימוע, יש בשימוע מאוחר, אף אם כתב-האישום נותר תלוי ועומד, משום מתן הזדמנות לחשוד להשמעת טיעוניו בנדון, ואם ישכנע את רשות התביעה שלא היה מקום להגיש נגדו כתב-אישום, חזקה שזו תחזור בה מהאישום בהקדם. יתר-על-כן: החלטה של ראש רשות תביעה - כמו פרקליט מחוז או ראש יחידת תביעות במשטרה - להעמיד חשוד לדין, אינה דבר של מה בכך, והיא נסמכת, לאחר שיקול-דעת ומחשבה, על תשתית של ראיות לכאורה שיש בהן כדי להביא להרשעה מעבר לספק סביר. החלטה שכזו אין לבטל אך מחמת הפרת חובת היידוע, כל אימת שניתן לרפא את הפגם בעריכת שימוע מאוחר, שחזקה שיקויים בלב חפץ ואוזן קשובה. אם יסבור מי שקיבל את ההחלטה על העמדה לדין, כי יש בטיעוני הנאשם במהלך השימוע כדי לשנות את ההחלטה, חזקה שיקבל החלטה עניינית לחזור בו מהאישום. הטענה, כי פתיחותו של פרקליט מחוז או ראש ענף תביעות לקבל את טיעוני הנאשם בשימוע תהא מצומצמת יותר בשעה שתלוי ועומד כתב-אישום, לעומת מקרה שבו בוטל האישום, מטילה דופי חסר יסוד ביושרתם של ראשי התביעה ורומזת על היותם מושפעים משיקולים בלתי ענייניים. על-כן, **לא נפגע אינטרס אמיתי של הנאשם בקיומו של שימוע מאוחר, כל עוד מעוכב המשפט עד למיצוי הליכי השימוע...** (ע"פ (מחוזי יר') 30541/06 מדינת ישראל נ' יצחק כהן, [פורסם בנבו] (2007))

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי במקרה הזה יש מקום לדחות את הטענה. אכן המאשימה לא נהגה כדין עת לא שלחה לנאשם הודעת שימוע. יחד עם זאת נוכח חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה לפני כשנתיים וחצי, התמשכות ההליכים בבית המשפט. השלב בו מצוי התיק, אך בתחילתו. טרם התקיים מפגש בין התביעה להגנה וטרם התקבלו החלטות בתיק. אין מקום לבטל את כתב האישום ויש לאפשר קיום השימוע בדיעבד. בית המשפט סבור כי נוכח סוג העבירה, מהות המעשה ומיהות העושה הצדדים יכולים להגיע להסכמות בנקל.

בנסיבות אלו, לאור המצב שנוצר בתיק אני מורה לתביעה לקיים ישיבת שימוע כחריג במפגש במשרדי התביעה. ב"כ הנאשם יצור קשר עם התביעה ויקבע פגישה עם התביעה בתוך 30 יום מהיום.

במועד הנדחה במידה והצדדים לא יגיעו להסכמות הנאשם ישיב לכתב האישום.

מזכירות נא להודיע לצדדים תוכן ההחלטה.

ניתנה היום, כ' אדר ב' תשע"ט, 27 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.